

Děti ulice

„Děti ulice“ je projekt primární prevence sociálně patologických jevů, který vytvořila naše škola ve spolupráci s Centrem prevence a léčby drogové závislosti Podané ruce. Je cíleně zaměřen na problematiku dnešní konzumní společnosti a nebezpečí ulice, kterému je mládež vystavena již ve školním věku. Vandalství, bezúčelné poflakování se se staršími kamarády, první zkušenosti s kouřením či alkoholem, násilí ... Představení je sestaveno tak, aby oslovilo každé dítě a uvedlo ho do problematiky nenásilně přirozenou formou. Jeho součástí je také dětmi zpracovaná videoprojekce s tématem života bez hranic, který anonymní ulice nabízí. Celý program, včetně scény, má nádech ulice – přirozeného prostředí mladých lidí dnešní doby – hudba, oblečení, mládeži používaný pubertální slovník a způsob života.

Projektový program, na němž se kromě lektora ing. Radovana Voříška a studenta (který se již v dětském věku ocitl na hranici závislosti) podílelo 20 dětí, byl velmi úspěšný. Odehrával se v týdnu 9. – 13. 11. v Bílém domě. Samy děti nejenže se na týden představily jako herci, tanečníci streed dance, filmaři, osvětlovači, hudební technici, ale bez zaváhání celý program také s úspěchem moderovali. Závěrečným emotivním tancem pouličních part, umocněným melodií písně M. Jacksona, dokázaly zvednout diváky ze sedadel a účastnit se společně alespoň symbolicky boje za dětský svět krásnější.

Ze zájmu škol o jeho shlednutí a následné hodnocení zúčastněných vyplývá, že se jedná o projekt ojedinělý, s velkým poučným, ale i emotivním dopadem na cílenou skupinu mladších žáků 2. stupně základních škol, pro které byl realizován.

Koordinátorkou projektu je metodička prevence a třídní učitelka 8.A, jejíž třídní kolektiv program realizoval, kromě jiného s cílem podpořit finančně z výtěžku v loňském roce adoptované africké dítě prostřednictvím projektu Adopce na dálku poté, kdy se jich v rámci zeměpisného učiva citlivě dotkla bezmocná chudoba afrických dětí. Stěžejní tedy nebyla v počátku prevence, ale touha někomu pomoci, empatie a naděje v dětský život šťastnější.

Děkuji tímto vedení školy a rodičům za důvěru a podporu při nácviu, sestře Editě za inspiraci a nekonečnou podporu ve chvílích beznaděje.

Děkuji výjimečnému týmu dětí, které se mnou do projektu šly i za cenu značné časové újmy a tolik potřebného morálně volního nasazení ve veřejných představeních.

Lenka Řeholová